

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010327
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2517010327.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Jána Mihala a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovanej Z. C. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.5.2018, č. k. 8T/45/2017-301, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej Z. C., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.5.2018, č. k. 8T/45/2017-301 bola obžalovaná Z. C. uznaná za vinnú, že

v období od 23.10.2012 do 14.03.2013 v predajni s názvom Mamulienka v obchodnom dome Prior v Piešťanoch na ulici A. Hlinku č. 46 ako konateľka spoločnosti Markotex, s.r.o., so sídlom Piešťany, ul. E. F. Scherera č. 4803/14, po predchádzajúcej dohode o komisnom predaji a o zriadení konsignačného skladu prevodkami číslo 20121938 zo dňa 22.10.2012, číslo 20121995 zo dňa 26.10.2012, číslo 20122155 zo dňa 05.12.2012 a číslo 20122462 zo dňa 13.03.2013 postupne prevzala od spoločnosti VTMTTOYS CZ, s.r.o. rozličný tovar (hračky) v hodnote spolu 3.809,61 eur, ktorý jej bol zverený za účelom jeho ďalšieho predaja, avšak finančné prostriedky získané predajom časti zvereného tovaru, ktoré spoločnosť VTMTTOYS CZ, s. r. o. vyúčtovala faktúrami číslo 201202672 zo dňa 12.11.2012 vo výške 18,72 eur, číslo 201204496 zo dňa 11.01.2013 vo výške 49,38 eur, číslo 201205030 zo dňa 04.03.2013 vo výške 142,79 eur, číslo 201300372 zo dňa 20.05.2013 vo výške 21,08 eur, číslo 201300783 zo dňa 15.07.2013 vo výške 31,40 eur, číslo 201300852 zo dňa 29.07.2013 vo výške 48,71 eur, číslo 201301100 zo dňa 02.09.2013 vo výške 76,24 eur, číslo 201301341 zo dňa 27.09.2013 vo výške 205,93 eur a číslo 201301445 zo dňa 07.10.2013 vo výške 71,82 eur, spolu teda vo výške 666,07 eur, aj napriek opakovaným výzvam zasielaným mailom a taktiež listom zo dňa 11.11.2013 neuhradila a tieto si prisvojila, čím poškodenej spoločnosti VTMTTOYS CZ, s.r.o., so sídlom Za Zámečkom 744/9, Praha 5, Česká republika, spôsobila škodu vo výške 666,07 eur, teda prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku škodu malú, čím spáchala prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona.

Za to bola odsúdená podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona jej bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený. Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa jej určila skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bolo uložené obvinenej povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti VTMTTOYS CZ, s.r.o., so sídlom Za Zámečkom 744/9, Praha 5, Česká republika škodu vo výške 666,07 eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Svoje podanie, ktorým využila opravný prostriedok nazvala „odpor“. Podľa obsahu a časových súvislostí s vydaním a doručením napadnutého rozsudku, možno toto podanie považovať za odvolanie proti rozsudku. Ako dôvod svojho odporu uviedla, že trestný rozkaz nepovažuje za správny dôvodný.

Prokurátorka sa práva na podanie odvolania vzdala.

Na verejnom zasadnutí, ktoré súd nariadil na rozhodnutie o odvolaní obžalovanej, obžalovaná uviedla, že si myslí, že ona i jej vtedajší právny zástupca JUDr. J. boli v prípravnom konaní uvedení do omylu, keďže dňa 21.3.2017 bolo vydané uznesenie, že trestné konanie sa zastavuje, preto si mysleli, že s týmto už ďalej nie je potrebné nič robiť. Neskôr jej bola doručená obžaloba a následne aj trestný rozkaz, proti ktorému podala odpor. Na hlavnom pojednávaní na okresnom súde sa nemohla zúčastniť zo zdravotných dôvodov. JUDr. J. ju požiadal, aby mu všetky doklady doručila, čo aj urobila, ale on na hlavné pojednávanie na okresný súd prísť nemohol, resp. toto už bolo po rozhodnutí okresného súdu. Je pravda, že okresnému súdu nepredložila plnomocenstvo, ktorým by som splnomocnila JUDr. J. na obhajobu pre Okresný súd Piešťany. Má zlý zdravotný stav, ktorý jej nedovoľuje v plnom rozsahu komunikovať tak, ako by potrebovala. Dôvodom nesprávnosti napadnutého rozsudku je najmä to, že ona (obžalovaná) si žiadnu vec neprisvojila.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Z obsahu písomného odvolania (nazvaného „odpor“) a prednesu obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyplynulo, že odvolanie obžalovanej smeruje proti výroku o vine. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a zistil nasledovné.

Na základe podanej obžaloby Okresný súd Piešťany dňa 5. 2. 2018 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovanú za vinnú v zmysle obžaloby. Proti tomuto trestnému rozkazu podala obvinená v zákonnej lehote odpor a na základe toho súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie. Obžalovaná bola na hlavné pojednávanie konané dňa 14. 5. 2018 riadnym spôsobom predvolaná, pričom tohto sa bez ospravedlnenia nezúčastnila. Prvostupňový súd v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku rozhodol o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej. Na tomto procesnom postupe prvostupňového súdu nenašiel odvolací súd žiadne pochybenie. Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie v rozsahu, v ktorom to navrhla prokurátorka a po ukončení dokazovania vyhlásil napadnutý rozsudok.

Odvolací súd preskúmal správnosť napadnutého výroku o vine v rozsahu námietok, ktoré uplatnila obžalovaná vo svojom odvolaní. Námietky, ktoré sa týkajú postupu orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania nepovažuje odvolací súd za relevantné, nakoľko tieto nemajú žiadnu priamu súvislosť s dokazovaním vykonaným prvostupňovým súdom. Z vyjadrenia obžalovanej v odvolacom konaní vyplýva, že o termíne konania hlavného pojednávania na Okresnom súde Piešťany vedela, uviedla, že tohto sa nemohla zúčastniť zo zdravotných dôvodov. Ani v prvostupňovom konaní a ani v odvolacom konaní však nepredložila žiadne listiny, respektíve neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali toto jej tvrdenie.

Obžalovaná nepredniesla v odvolacom konaní žiaden konkrétny argument, ani neoznačila dôkaz, ktorý by slúžil na podporu jej tvrdenia, že si žiadnu vec neprisvojila. Na druhej strane, prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe ktorého bolo možné bez pochybností zistiť skutkový stav veci a rozhodnúť o obžalobe. Výsledky vykonaného dokazovania potom zákonným spôsobom vyhodnotil a dospel správnym skutkovým a právnym záverom. Napadnutý rozsudok je vypracovaný v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku a poskytuje tak stranám trestného konania, ako aj odvolaciemu súdu zrozumiteľné zdôvodnenie toho, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ ide o hodnotenie vykonaných dôkazov, je potrebné zdôrazniť, že na hlavnom pojednávaní neboli vykonané dôkazy, ktoré by sponchyňovali alebo vyvracali skutočnosti, ktoré vyplývajú z dôkazov svedčiacich o vine obžalovanej a na ktorých založil prvostupňový súd svoj odsudzujúci rozsudok. Odôvodnenie napadnutého výroku o vine je podľa názoru odvolacieho súdu správne a pre jeho úplnosť nie je potrebné na tomto mieste opakovať ho. Preto odvolací súd na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku iba odkazuje.

Pokiaľ ide o výrok o treste, voči tomuto neuplatnila obžalovaná žiadne konkrétne odvolacie námietky. Prvostupňový súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody pri samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby a jeho výkon odložil na skúšobnú dobu, ktorej trvanie určil v minimálnej výmere. Takto uložený trest je potrebné považovať za výchovný, ktorý je dostatočný na naplnenie najmä účelu takzvanej individuálnej prevencie.

V súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd uložil obžalovanej nahradiť škodu, ktorú spôsobila trestným činom, ktorej výška je presne uvedená v skutkovej vete napadnutého rozsudku a ktorú si poškodená spoločnosť riadnym spôsobom včas uplatnila v trestnom konaní.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je v celom rozsahu správny a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu bolo tiež vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, pri rešpektovaní práva obžalovanej na spravodlivý súdny proces. Preto odvolanie obžalovanej vyhodnotil ako nedôvodné a zamietol ho podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.